

félfejű

magának
mondta nekem
fél feje van

fehér köpenyben
volt

tehát
elhittem minden szavát

nyomatékként
félém fordította
hatalmas monitorát

a hőfotó
alátámasztotta
súlyos állítását

a bal félteke
burjánzó
féktelen matyó hímzés

a jobb
mélyfekete
sötét

a halál térfele

volt valaha
itt egy ratkókorszak
meg más nevekkal
jelölt jeltelenített
évszázadok is

de visszatérnék
a fejemben lakozó sötétségre

kezdjük a tojásnál

egy élőlényt rendszerint
ketten hoznak létre

az egyik
hímnemű

hatalmas
gyönyörű pocakja volt
nem volt szebb nála

12 éves voltam talán
egy világraszóló attrakcióra
vállalkozott

ugrott vonatra
és az a szépséges has
magával rántotta őt

a többi a kerekek elvégezték

így lett nekem két apám
de egyik sem élte túl
ezt a rendkívüli mutatványt

a zsebében pénz volt
nem sok
sokáig ott állt az a néhány
véres papírszáz
a közép-kádárkori
eklektikus szublótfiókban

aztán éhesek voltunk
megettük apám vérét

a nőneműt
megviselte mindez

én voltam a kicsi férfi
ő meg a picinyke nő

dőltünk a cserépkályhának

ugye a melegség

megpróbáltam megtanítani
sakkozni

nem sikerült

úgyhogy elfelejtettem
én is a lépéseket inkább

aztán szintén annak a rohadt
kályhának dőlve
elmesélte azt a sebhelyet
ami naponta egyre mélyebb
stigma a jobb homlokomon

ratkókorszak volt ugye
kötőtűvel próbált
egy dilettáns bábával
karöltve belőlem
angyalt faragni

ez akkor kimondottan
rosszul esett nekem

mármint amikor
elmesélte

az is fájt talán
amikor sírva kifecsegte
egykori főnöke
miként tette magáévá
kisebb-nagyobb erőszakkal
a fortegyár sötétkamrájában
miközben bebábozódva
a történéshez
karnyújtásnyira se
várahoztam
a pocakjában

milyen lett volna
teljes fejjel élni?

ki nem szarja le
ma már

kötőtűre tűzött élet

sokan vagyunk így
talán